

Shaych Hamoed ibn 'Abdoellaah at-Toewaydjirrie

Zijn Naam en Afkomst

De Shaych's volledige naam is Aboe 'Abdillaah, Hamoed bin 'Abdillaah bin Hamoed bin Abdur-Rahmaan at-Toewaydjirrie, van de stam van Bakr bin Waa'il Batn van Rabee'ah in Saoedie-Arabië. Hij werd geboren in de stad van Madjma'ah, op Vrijdag de 15e van Dhul Hidjah 1334 NH (15 oktober 1916) en zijn vader overleed in het jaar 1342 NH (1924) toen hij pas 8 jaar oud was.

Zijn genoten Onderwijs en Studie

Als kleine jongen begon Hamoed at-Toewaydjirrie te studeren bij Shaych Ahmed As-Saani' in het jaar 1342 NH. Een paar dagen vlak voordat zijn vader overleed. Hij studeerde de fundamente van het lezen en schrijven onder de Shaych en memoriseerde de gehele Qor'aan op 11-jarige leeftijd. Hij studeerde ook uit het boek "Al- Usoel ath-Thalaatah" van Shaych Mohammed bin 'Abdoel-Wahhaab (rahiemhoellaah). Hij begon het boek "Al-Fiqh al-Akbar" te studeren bij Shaych 'Abdallaah bin Abdoel-'Aziez Al-'Anawie, de rechter van Al- Madjma'ah en hij beheerste het op zijn 13e leeftijd. Hij leerde vele wetenschappen en kunsten op zijn 30^e: Tafsier, Hadieth, Tauwhied, Fiqh, (Arabische) Taal, Geschiedenis, Literatuur en nog meer. Hij had zich toegewijd om een aantal Islaamitische teksten/ schrijfwerken te memoriseren. Hij kreeg een iedjaazah in het overleveren van de Sahieh boeken, de Soennah en de Massaanied, zowel als het overbrengen van de boeken van Shaych-ul-Islaam ibn Teymiyyah en zijn student Ibn Al-Qayyim, en in het onderwijzen van de Hanbalie madh-hab, zowel als alle boeken van de authentieke overleveringen (marwiyaat li-koetoeb al-athbaat). Bovendien, studeerde hij bij de jurist (rechtsgeleerde), Al-'Allaamah Mohammed bin 'Abdul-Muhsin Al-Khayyaal, de rechter van Medina, in grammatica en Al-Faraa'id. Hij studeerde ook onder Zijne Eminentie, Shaych 'Abdullaah bin Mohammed bin Humayd (rahiemhoellaah), een rechter van Al-Madjma'ah, in taal en Al-Faraa'id.

Zijn Positie in Werken in Da' wah

De Shaych werd rechter in Rahiemah en Ra's At-Tanoerah in de oostelijke provincie van Saoedie-Arabië in het jaar 1368NH (1949) voor een periode van 6 maanden. Hij nam daarna het rechterschap over in Az-Zulfi in 1369NH (1950) tot het einde van het jaar 1372 NH (1953) totdat hij zich excusseerde van de functie als rechter. Hij werd gevraagd om te werken voor vele academische organisaties en werd ook gevraagd om te onderwijzen in Al-Ma'ahad Al-Ilmiyyah Ibaan, en vervolgens in het College van Sharie'ah, daarna in de Islaamitische Universiteit in Medina, en vervolgens om voor Daar-ul-Iftaa te werken, maar hij weigerde dat allemaal om zelf te gaan studeren, om onderzoeken te verrichten en te schrijven.

De Shaych vervolgde zijn weg in het streven naar het opdoen van kennis en in het verspreiden ervan door zijn vele schrijfwerken, degene die wijd en zijd geaccepteerd werden door de geleerden en studenten van zijn tijd. Zijn schrijfwerken werden ijverig toegejuicht door geleerden zoals Shaych Mohammed bin Ibrahiem Aali Shaych (rahiemehoellaah), Shaych ‘Abdullaah bin Mohammed bin Humayd (rahiemehoellaah), Shaych Abdul-‘Aziez bin ‘Abdillaah bin Baaz (rahiemehoellaah), en Shaych Abdur-Razzaaq Afiefie, de Shaych schreef over diverse onderwerpen betreffende ‘Aqiedah, Ahkaam (regelgeving), Adaab (ethiek) en Sulook (gedrag).

Zijn Geschreven Werken

Hij verwierp ieder met een atheïstische en moderne gedachte en weerlegde hen met zijn pen in verdediging van de Soennah en ‘Aqiedah van Ahloes-Soennah wal-Jamaa’ah. En zijn weerleggingen werden gepubliceerd in boekjes, artikelen en in nationale en internationale dagbladen. De Shaych heeft meer dan 50 schrijfwerken waarvan er 40 zijn gepubliceerd zoals:

- 1) ”Omringing van de Jamaa’ah wat er van Beproevingen komt, Slachtpartijen, en de Tekenen van het Uur.”
- 2) “De doorslaggevende weerlegging tegen de zondige crimineel.” (Weerlegging van degenen die “Sahieh Al-Boechaarie” bekritisieren)
- 3) “Harde en strenge afwerking van diegenen die Het Boek, de Soennah, de Consensus en de Overleveringen tegenstrijdig zijn.” (Weerleggingen van degenen die rente van banken toestaan)
- 4) “De bevestiging dat Allaah Ver Boven Zijn creatie is.”
- 5) “Een heftig woord over het gebieden van het goede en het verbieden van het slechte.”
- 6) “De geloofsbelijdenis van de Mensen van het Geloof, betreffende de creatie van Adam naar de gelijkenis van Ar-Rahmaan.”
- 7) “Opheldering en verduidelijking van de kwesties waarin vele mensen vallen betreffende de verwarringen van de moeshrikien.”
- 8) En het werk dat vandaag de dag voor handen ligt.

De Shaych schreef daarnaast ook commentaar voor vele boeken.

Zijn Studenten

De Shaych had weinig studenten vanwege zijn deelname en betrokkenheid aan het werk dat hierboven is omschreven. Desalniettemin zullen wij hier enkele van hen vermelden: ‘Adullaah Ar-Roemie, ‘Abdullaah Mohammed Hamoed en Naasir At-Tarierie. De Shaych’s zonen: ‘Abdullaah, Mohammed, ‘Abdul -‘Aziez, ‘Abdul-Kariem, Saalih en Ibrahiem leerden van hem, en zetten vele van zijn werken voort en waren zeer bedreven in al zijn werken.

Zijn Karakter en Manieren

De Shaych stond bekend om zijn hoge en nobele karakter hij sprak zacht en met wijsheid en hij was niet heel praatgraag, maar eerder vol met ideeën en had een serieuze denkwijze. Hij was een zachtaardig persoon en iemand die vaak thuis met zijn kinderen en familieleden was. Hij was heel makkelijk met hen zonder enig onderscheid tussen hen te maken. En hij pastte altijd eerlijkheid toe tussen man en vrouw. Zijn eerlijkheid was zo dat zijn kinderen na zijn dood niet konden vertellen wie er het meest geliefd bij hem was. Zijn vriendelijkheid en medeleven met de jeugd en met vrouwen was erg klaarlijklijk in zijn toespraken en gedrag.

Hij hield ervan om advies te geven door middel van een praktisch voorbeeld te geven in uitspraak

en daad. Hij vermeed nooit advies of enige gedachtewisseling, zelfs niet met de jongste van zijn kinderen. En hij veranderde daardoor vaak wat hij schreef, of liet een kwestie weg die hij wou behandelen, gebaseerd op zo'n raadpleging of advies. Hij handhaafde Allaah's begrenzingsen en hield zich altijd aan de Qor'aan en de Soennah van de Profeet (salallaahoe alayhie wasellem), en hij liet nooit de woorden van vrienden of opinies van een geleerde voorgaan. Hij was, zoals ook over Iemaam ash-Shaafi'ie gezegd werd, dat wanneer hij overtuigd was vanuit een bewijs van de Soennah van Mohammed (salallaahoe alayhie wasellem), hij dat nooit zou laten gaan voor datgene wat door de mensen werd gezegd. Hij keerde zich altijd naar de waarheid, en liet alles achter wat daar aan tegenstrijdig was. Hij nam iedere stap om te corrigeren van wat hij zag dat mogelijk foutief was, om vervolgens aan te tonen wat correct was. De eminente Moehaddieth, Shaych Mohammed Naasir-ud-Dien al-Albaanie vertelde over zijn liefde voor de Shaych, zijn bewonderingen voor hem, en zijn lofprijzingen voor hem.

Shaych at-Toewaydjirrie was intens in zijn haten omwille van Allaah wanneer hij te weten kwam dat iemand in het openbaar ongehoorzaam was aan Allaah en Zijn Profeet (salallaahoe alayhie wasellem) of diegene die tegenstrijdig was aan de Soennah of innovaties aan het verspreiden was. Hij was zeer sterk voor de waarheid en geen enkele mate van ontmoediging van de mensen van innovaties en nutteloze begeerten konden hem afschrikken, en hij bleef vechten met zijn tong en zijn pen. De Shaych verliet zich in zeer grote mate op zichzelf en vroeg daarom nooit iemand om hulp, zelfs niet aan diegene die hem het meest nabij stonden.

Zijn Aanbidding

De Shaych was constant in de aanbidding van Allaah, en bracht zijn tijd door met studie en onderzoek tot aan zonsopgang en tot aan de nacht en hij zou soms ook opblijven na 'Ishaa, om af te maken waar hij mee was begonnen tijdens de dag. Dit is hoe hij zijn laatste dagen doorbracht. Hij zou een licht dutje nemen na het Dhuhr gebed. Hij bracht de laatste 3^e gedeelte van de nacht door in Tahajoed, of hij nou op reis of thuis was, en liet deze manier van handelen zelfs niet tijdens zijn ziekte, totdat hij niet meer in staat was om te staan, en sloeg nooit de Witr over tot aan zijn laatste levensdag. Moge Allaah barmhartigheid hebben met zijn ziel!

De Shaych nam het advies van de Profeet (salallaahoe alayhie wasellem) en zijn metgezellen (radie allaahoe 'anhoem) en verwaardeloosde het nooit drie dagen van elke maand te vasten, totdat hij niet meer in staat was, vanwege zijn ziekte vlak voor het einde van zijn leven. Hij vastte regelmatig de eerste tien dagen in Dhoel-Hiejjah, zes dagen in Shawwaal of 'Aashoeraa en ander tijden. Hij ging ook regelmatig op Hadj en 'Oemrah en ging voornamelijk op 'Oemrah in de Ramadaan. Hij zou dan een half jaar doorbrengen samen met zijn zoons in Mekkah. Hij reciteerde constant de Qor'aan en onder iedere omstandigheid, zelfs wanneer hij aan het werk was, reciteerde hij. En hij las elke zeven dagen de gehele Qor'aan uit, behalve tijdens de Ramadaan, want dan las hij het iedere drie dagen uit. Hij reciteerde bijna vier Ajzaa staande in zijn nachtgebed.

Zijn Ziekte en Dood

Zijn laatste ziekte begon tijdens de laatste drie jaren van zijn leven, desondanks hield hij dit geheim tot aan het laatste jaar toen het verergerde. Hij werd drie keer in het ziekenhuis opgenomen, en de laatste opname was drie dagen voor zijn dood. Tijdens zijn laatste ziekte was hij geduldig en tevreden voor datgene wat Allaah voor hem beslist had, tot het moment dat hij stierf in het laatste uur van dinsdag, de 5^e van Rajab in het jaar 1413 (30 december 1992). Moge Allaah hem belonen met de overvloedige genade, en met het beste verblijf in het paradijs, in het gezelschap van de Profeten, de Siddiqueen, de Martelaren, en de Vromen. Amien

Het gebed voor hem werd na Salaat ad-Dhuhr verricht, op een Woensdag, de 6^e van Rajab, 1413NH (31 december 1992) in de Moskee Ar-Raadjihie in Riyaadh en hij werd begraven in de begraafplaats An-Nasiem. Zijn begrafenis werd bijgewoond door massa's mensen die de moskee en

elke straat en pad vulde die er naar toe leidde, met vele da'ies, geleerden en hoogwaardigheidsbekleders, en met Shaych 'Abdoel-'Aziez bin 'Abdullaah bin Baaz die het gebed leidde. Shaych at-Toewaydjirrie was 87 jaar, zes maanden en twintig dagen oud, op het moment dat hij stierf. Van Allaah komen wij en tot Hem keren wij terug.

Mede mogelijk gemaakt door SP

Bron: scholars biographies, 14th century